

[Paabøl.]

formand for Danmarks Lejerforbund og tillige er formand for et af de største sociale boligselskaber, på en generalforsamling i forbundet kom med en oplysning om, at en opgørelse viste, at nu var kun 25 pct. af lejerne i det sociale byggeri mindrebemidlede. Det er interessant, fordi det viser, at det er et socialt dårligt stillet klientel, der selv har skaffet midler til at bygge efter kapitel V A, altså de, der bor i det sociale boligbyggeri. Det er derfor, jeg spørger: hvad er så begrundelsen for, at man ikke kan udvide børnetilskuddet til kapitel V A-byggeriet? Synspunktet er det, at børnetilskuddet har et vist familiepolitisk formål, hvorimod m²-tilskuddet, som vi stadig væk kører videre med, og hvor der er stor forskel mellem privat byggeri og socialt byggeri, ikke har et tilsvarende socialt formål. Det gives jo til alle uanset deres økonomiske stilling. Det er disse generelle tilskud, vi skal væk fra, og det erkender den højtærede boligminister. Den højtærede boligministers målsætning er der i det hele taget ikke noget i vejen med, det er mere den praktiske udførelse, og jeg forstår det pres, regeringen har været udsat for fra de sociale boligselskaber, for de har altid været stærkt forlovet med socialdemokratiet. Når jeg siger dette, vil jeg ikke benægte, at der er en sund og idealistisk kerne i den sociale boligbevægelse, jeg vil ikke benægte, at der ligger en værdi i, at mennesker på idealistisk grundlag slutter sig sammen for at løfte samfundsopgaver; en sådan sund kerne er der i den sociale boligbevægelse, men der er gået elephantiasis i denne bevægelse. Før krigen byggedes 7-8 pct. af de sociale boligselskaber, i dag bygges ca. halvdelen af de sociale boligselskaber, og denne udvidelse har ikke været til gunst for kernen i bevægelsen. Jeg tror, det vil være rigtigt, at man igen kommer ind på andre forhold inden for boligbyggeriet, og jeg tror også nok, man skal kunne opretholde den nødvendige stabilitet i byggerytmen, selv om man går over til friere finansieringsformer.

Thestrup: Jeg vil gerne takke den højtærede boligminister for de oplysninger, han har givet vedrørende forståelsen af de enkelte bestemmelser i lovforslagene, og for ministe-

rens tilsagn om nærmere forhandling i udvalget om disse spørgsmål.

Jeg skal derfor lade være med at komme ind på disse enkelte bestemmelser og de bemærkninger, der er gjort vedrørende dem, bortset fra en enkelt. Det drejer sig om, hvorvidt sygekassegrænsen er opstillet som kriterium i boliglovsforslaget. Efter § 117, stk. 1, er begrebet mindrebemidlet sat lig med at ligge under sygekassegrænsen, og forskellige andre steder er mindrebemidlet sat som kriterium for at opnå tilskud eller lån, så vidt jeg husker f. eks. for at opnå lån til indskud i en ejendom, d. v. s. at i alt fald i nogle tilfælde er sygekassegrænsen gjort til kriterium for opnåelse af visse rettigheder inden for boliglovens område.

Det ærede medlem hr. Paabøl fremsatte nogle bemærkninger i anledning af det, ministeren sagde om, at både venstre og de konservative havde været med til at gennemføre en ganske lignende skattelovgivning som den her foreslåede. Jeg vil gerne føje til, at det netop var i et forlig, disse skatter i 1955 kom ind — et forlig, der på det tidspunkt, da det blev sluttet, var meget påkrævet — at der sad en mindretalsregering, og at oppositionen følte det som sin pligt at være med til at slutte et sådant forlig. Jeg vil ikke på nogen måde fragå vort medansvar for disse bestemmelser, men der er vist ingen, der vil hævde, at det var fra os, forslaget kom.

Jeg takker også den højtærede indenrigsminister for de svar og de oplysninger, han har givet. Jeg er glad for, at vi kan få en nærmere gennemgang af spørgsmålene i udvalget. Jeg har imidlertid den opfattelse, at størstedelen af de stigninger, der er sket i ejendommenes værdi, netop beror på pengenes forringelse, og jeg kan ikke se, at det offentlige har nogen ret til disse stigninger. Ministeren mente, at den stigning, der blev inddraget gennem den nu foreslåede skat, endnu ikke er sket, men vil ske. Jeg vil dog gerne spørge den højtærede minister: hvem kan sige, hvorvidt en sådan stigning vil ske, og er det ikke lovlig tidligt og lovlig dristigt at inddrage stigninger, endnu inden de er sket? Det er, som om den højtærede minister bebrejder dem, der har fast ejendom, at denne ejendomsværdi stiger i tider, hvor der er inflation. Det er,